

Etablering af Khilafah er ikke en Drøm

For nogen er idéen om at muslimer kunne forenes i en forenet islamisk stat under Khilafahs banner en fjern ønskedrøm. For nylig¹ er nogle såkaldte eksperter trådt frem for at afvise idéen om at en muslimsk forenelse i det 21. århundrede er mulig. Og de bruger eksempler fra den aktuelle splittelse og opdeling som plager den muslimske verden til at bevise deres påstande.

Antropologen Madawi al-Rasheed, som bor i London, sagde: *"Jeg kan se hele den arabiske verden falde i sekterisk vold, så jeg kan ikke se dette kalifat opstå... idag i det 21. århundrede, er det de muslimske aktivisters drøm."*

Den saudiske analytiker Faris bin Houzam sagde: *"Det er deres store drøm at oprette en islamisk stat, men der er intet der antyder det kunne ske."*

Den indiske journalist og forfatter Mubashar Akbar², som skriver for Newsweek, sagde: *"Muslimer ønsker at genoplive kalifatet, hører jeg de lærde sige. Idéen er ganske absurd."*

Nogle af anklagerne imod at en Khilafah vender tilbage, er opsummeret nedenfor:

1. Den muslimske verden er kulturelt set altfor alsidig
2. Nationalisme er for dybt indgroet
3. Sekteriske forskelle hindrer at Sunnier og shiiter forenes
4. Muslimer foretrækker at leve adskilt i nationalstater
5. Amerika vil aldrig tillade det

1. Den muslimske verden er kulturelt set altfor alsidig

Det er sandt, at der findes en mangfoldighed af sprog, føde, beklædning og andre skikke, som hersker i den muslimske verden. Men denne alsidighed er meningsløs, når det vedrører det politiske system, som regerer landet. Politiske systemer opstår ikke fra folk, der spiser den samme føde, eller har den samme hudfarve. De opstår ved, at man adopterer økonomisk, politisk og social lovgivning, til at styre samfundet. Det politiske system i det meste af den muslimske verden idag er udledt fra vestlige konstitutioner, såsom den franske konstitution, som blev grundlaget for mange muslimske lande, efter deres pseudo-selvstændighed i det 20. århundrede.

Tager man Irak som eksempel, så længes mange kurdere efter en selvstændig kurdisk stat. Men problemet i Irak ligesom andre steder i den muslimske verden, er slet ikke etnicitet, men derimod styresystemet. Saddam Hussein undertrykte ikke kun kurdere, men han påførte brutal tortur og dræbte tusindvis af sit eget folk, om de var kurdere, arabere, sunnier eller shiiter. Han henrettede endda sine to svigersønner!

Det kurdiske folks oprindelige kultur er islamisk. Og de deler den samme islamiske kultur, ligesom resten af muslimerne omend i Tyrkiet, Irak eller andetsteds. Den mest berømte kurder var Salahuddin al-Ayyubi (må Allah være tilfreds med ham). Og han æres ikke kun af kurdere men af alle muslimer fra alle etniciteter, fordi han befriede al-Aqsa moskéen i Jerusalem, det tredje helligste sted i Islam.

Allah Sendebud (saaws) sagde:

تَرَى الْمُؤْمِنِينَ فِي تَرَاحُمِهِمْ وَتَوَادُّهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى عَضْوًا تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ جَسَدِهِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى

"Når de Troende er barmhjertige overfor hinanden, og viser kærlighed og er venlige, så ligner de kroppen; hvis en del af kroppen er syg, vil hele kroppen tage del i søvnløshed og feber." [Sahih al-Bukhari, i kitab al-Adab]

¹ www.alertnet.org/thenews/newsdesk/L04275477.htm

² newsweek.washingtonpost.com/postglobal/mj_akbar/2006/12/new_caliphate_nonsense.html

Er der noget i den islamiske Shari'ah der ikke kan implementeres over en person, på grund af hans etnicitet?

Muslimer verden over i alle hudfarver beder fem gange om dagen, faster i Ramadhan, giver sadaqah og tager til Makkah for at udføre Hajj. De bliver gift, opdrager deres børn, kæmper for at forsvare deres lande imod besættelse, betaler skat, opretter firmaer, og straffer kriminel adfærd.

2. Nationalismen er for dybt indgroet

"Prøv bare at sælge en pakistansk khalif til en bengaleser," sagde Mubashar Akbar.

Khalifaen er ikke en pakistansk khalif eller en bengalsk khalif, eller endda en arabisk khalif. Han er muslim, og leder af den islamiske stat. Fejlen ved nationalisme er at den kun kan forene folk på basis af en bestemt nationalitet midlertidigt når der er en reel eller forestillet fjende eller angriber; folk fra andre nationer vil ikke følge en leder af en anden nationalitet idet de ikke kan se udover personens fødested. Khalifaen er en leder der vil repræsentere Islams interesser; han repræsenterer ikke nogen etnisk gruppe, stamme, klan eller nation og er således ikke bundet til eller fordomsfuld overfor en bestemt stamme, klan eller nationalitet. Derfor vil khalifaen være istand til at forene muslimer verden over, på basis af den islamiske 'aqidah.

Allahs Sendebud (saaws) sagde:

اسْمَعُ وَأَطِعْ وَلَوْ لِحَبَشِيٍّ كَأَنَّ رَأْسَهُ زَبِيْبَةٌ

"Hør og adlyd, selv hvis I blev regeret af en etiopisk slave, hvis hår er ligesom rosinen."

[Sahih al-Bukhari, i kitab al-Azan]

Bengalesere og pakistanere er eksempelvis muslimer. Under det ødelæggende jordskælv i Pakistan, så sendte muslimer i Bangladesh og over hele verden millioner af dollars for at hjælpe ofrene. Majoriteten af muslimer anerkender ikke disse kunstige grænser, som blev optegnet af de vestlige magter, og håndhævet af korrupte regenter gennem nationalflag, uafhængighedsdage og grænseposter. Og det er faktisk disse regenter, som sår hadets frø imellem dem. De er ét folk, som deler den samme islamiske kultur. Det islamiske *ummah*-koncept slår dybe rødder. Det er desuden også et stort problem for de vestlige magter som fører deres kolonialistiske udenrigspolitik idet støtte til modstand imod deres besættelse ikke kun kommer fra den indfødte befolkning men fra alle hjørner af den muslimske verden.

Nationalisme er et forældet koncept, som slog rødder i den muslimske verden, i en periode med intellektuelt forfald i det 19. århundrede. Med globalisering, øget rejser og moderne kommunikation, er Islams budskab nu istand til at nå millioner næsten øjeblikkeligt. Efterhånden, som nationen kommer nærmere, er lænkerne som er patriotisme, nationalisme og racisme, noget der er dømt til at blive smidt i historiens affaldsspand.

Allahs Sendebud (saaws) sagde:

لَيْسَ مِنَّا مَنْ دَعَا إِلَى عَصَبِيَّةٍ وَلَيْسَ مِنَّا مَنْ قَاتَلَ عَلَى عَصَبِيَّةٍ وَلَيْسَ مِنَّا مَنْ مَاتَ عَلَى عَصَبِيَّةٍ

"Den som kalder til 'Asabiyah (nationalisme/stammebinding), kæmper for 'Asabiyah, eller dør for 'Asabiyah, er ikke en af os." [Sunan Abu Dawud, i kitab al-Adab]

3. Sekteriske forskelle

Der er snak om, at en shiitisk halvmåne vil blive formet i den muslimske verden, hvor Libanon, Syrien, Irak og Iran forener sig imod de andre Sunnistater i regionen. Og borgerkrigen i Irak skildres også som en sunni-shiitisk konflikt.

Denne splittelse imellem Sunnier og Shiiter, er blevet fuldstændig overdrevet af de magter i den muslimske verden og udenfor den som søger at opnå et politisk mål fra den. Der var aldrig et problem imellem Sunnier og Shiiter før invasionen af Irak i 2003. Som et resultat af besættelsen, så er der desværre nogle Sunnier og Shiiter, som har påtaget opgaven at skade hinanden. Årsagen er tydeligvis ikke en splittelse imellem Sunnier og Shiiter men regeringen i Irak, som blev oprettet ifølge en etnisk og sekterisk orientering. Hver gruppering har nu sin egen milits, som kæmper for sine egne selvske politiske interesser og slet ikke for Sunnitiske eller Shiitiske interesser.

Hizbollahs sejr i Libanon blev ikke betragtet som en Shiitisk sejr men som en islamisk sejr, støttet af Sunnier og Shiiter verden over. Når som helst en leder bruger det Sunnitiske eller Shiitiske kort, så gør han det kun for sine egne selvske politiske interesser. Dette har intet at gøre med Islam. Og antændingen af de sekteriske flammer af muslimske lande såsom Saudi Arabien er blot ét eksempel på deres forræderi og deres komplette ligegyldighed overfor deres befolkninger og Islams interesser. Vi skal derfor ikke blive overrasket over de påstande³ om, at Saudi Arabien vil bevæbne Sunnimilitser i Irak imod Shiiter, hvis Amerika forlader landet.

Al-Ahnaf bin Qais berettede:

”Mens jeg var på vej for at hjælpe denne mand (’Ali bin Abi Talib) så mødte Abu Bakra mig, og spurgte mig, ”Hvor skal du hen?” Jeg svarede, ”Jeg vil hjælpe den person.” Så sagde han, ”Tag tilbage, for jeg har hørt Allahs Sendebud (saaws) sige: **”Når to muslimer bekæmper (møder) hinanden med deres sværd, så vil både morderen og den myrdede komme i Helvedet.”** Jeg sagde, ”O Allahs Sendebud! Det er rigtigt, at morderen bør komme deri, men hvorfor den myrdede?” Allahs Sendebud (saaws) svarede: **”Fordi han var ligeså opsat på at dræbe sin ledsager.”**

4. Muslimer foretrækker at leve adskilt i nationalstater

Mubashar Akbar sagde: *”Araberne er forenet af et fælles sprog, kultur og Tro, men de foretrækker alligevel at leve (adskilt) i 22 nationer. De ønsker ikke at melde sig til en arabisk kalif.”*

En undersøgelse, der blev udført af Centret for Strategiske Studier (Centre for Strategic Studies), på Jordans Universitet, kasserer Hr. Akbars uunderbyggede påstand fuldstændigt. Ifølge denne undersøgelse med titlen: **”Et Fornyet Besøg til den Arabiske Gade”** (Revisiting the Arab Street⁴):

”Da de blev spurgt omend Shari’ah skulle være den eneste lovgivningskilde, en af lovgivningskilderne, eller ikke være en lovgivningskilde, så mente de fleste muslimer, at den i det mindste skulle være en lovgivningskilde. Og støtten var især stærk i Jordan, Palæstina og Egypten hvor omkring to tredjedel af de muslimske adspurgte sagde at Shari’ah skulle være den eneste lovgivningskilde; mens den sidste tredjedel dog mente, at den skulle være ’en af lovgivningskilderne’.”

Især muslimske kvinders håb og bekymringer blev fremvist sidste år i en Gallup undersøgelse, rapporteret⁵ af avisen the New York Times. Deres primære bekymring var: den manglende forenelse blandt muslimske nationer, voldelig ekstremisme, politisk og økonomisk korruption. Altsammen noget en fremtidig Khilafah vil tage sig af.

Og det er ikke almindelige muslimer, som ønsker at leve adskilt i 22 nationer, men deres afskyelige regenter. Disse regenter i den muslimske verden, er nogle af de værste denne verden nogensinde har set. De er også blandt de rigeste mennesker, denne verden nogensinde har set - fordi de blev rige på grund af Ummahs rigdomme. Og muslimer kunne ikke tænke noget bedre end at blive fri for dem. Desværre har disse regenter

³ www.guardian.co.uk/international/story/0,,1971438,00.html

⁴ www.css-jordan.org/new/REVISITINGTHEARABSTREETReport.pdf

⁵ www.nytimes.com/2006/06/08/world/middleeast/08women.html?ex=1307419200&en=e2d514a70cc63246&ei=5088&partner=rssnyt&emc=rss

venner på høje steder, navnlig London og Washington, og disse regenter underkuer deres folk med en jernnæve.

Trods det, er muslimernes ledere bange. Deres folk frygter ikke længere deres brutale tortur og fængsling, og taler nu åbent imod dem. Og demonstrationer er blevet set over hele den muslimske verden. Egypten som oprindeligt var det mest undertrykkende land i Mellemøsten, har set enorm opposition blandt politikere⁶, domstole⁷, og medieerne⁸ til Hosni Mubaraks brutale styre.

Allahs Sendebud (saaws) sagde:

أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ عَدَلٌ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ أَوْ أَمِيرٍ جَائِرٍ

”Den bedste Jihad er et sandt ord, der ytres foran en tyrannisk regent.” [Sunan Abu Dawud & al-Tirmidhi]

5. Amerika vil aldrig tillade det

I en tale⁹ om den Globale Krig mod Terror, sagde den amerikanske præsident, George Bush:

”De ønsker at oprette et voldeligt politisk utopia over hele Mellemøsten som de kalder et ”Kalifat” - hvor alle vil blive regeret, ifølge deres hadefulde ideologi... Jeg vil ikke tillade, at dette sker - og ingen fremtidig amerikansk præsident vil tillade det.”

Arrogante påstande som disse, stemmer slet ikke overens med den politiske realitet i den muslimske verden. Krigen i Irak har afsløret det amerikanske militærs begrænsninger. Og trods påstande om, at dæmonerne fra Vietnam nu var uddrevet efter invasionen af Irak, så er Irak hastigt på vej til at blive et Vietnam II. Omkring 100 amerikanske soldater dør hver måned, og Amerika er blevet tvunget ud af det meste af landet, på grund af heftig modstand. Besættelsen af Afghanistan går ikke meget bedre, idet Amerika er ude af stand til at sikre det territorium det har taget.

Amerikanske politikere med en bedre forståelse af situationen end Bush, kan tydeligt se begrænsningen i den amerikanske krigsmagt. Pat Buchanan, som er medstifter af magasinet Den Amerikanske Konservative¹⁰, og rådgiver til tre forhenværende amerikanske præsidenter, Nixon, Ford og Reagan, sagde¹¹:

”Hvis islamisk styre er en idé som er ved at slå sine rødder blandt de islamiske masser, hvordan kan den bedste bær på jorden så stoppe den?”

I sidste end er muslimer overbeviste om at sejr kommer fra Allah (swt), og ikke gennem antal eller materielle resurser. Selv et lille antal muslimer kan overvinde en enorm supermagt, hvis de holder fast i Allahs Reb og overholder Hans (swt) Shari’ah. ”Israels” ydmygende nederlag imod nogle få i Libanon sidste år, er et klart eksempel herpå.

Allahs Sendebud (saaws) sagde:

⁶ news.bbc.co.uk/1/hi/world/middle_east/4225179.stm

⁷ www.arabicnews.com/ansub/Daily/Day/060428/2006042801.html

⁸ www.editorsweblog.org/news/2005/12/egypt_online_journalist_arrested.php

⁹ www.whitehouse.gov/news/releases/2006/09/20060905-4.html

¹⁰ www.amconmag.com/

¹¹ www.antiwar.com/pat/?articleid=9192

يُوشِكُ الْأَمَمُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ كَمَا تَدَاعَى الْأَكَلَةُ إِلَى قَصْعَتِهَا فَقَالَ قَاتِلْ وَمِنْ قَلِيلٍ نَحْنُ يَوْمِنَا قَالَ بَلْ أَنْتُمْ يَوْمِنَا كَثِيرٌ
وَلَكُمْ غُثَاءٌ كَغُثَاءِ السَّيْلِ وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ مِنْ صُورِ عَدُوِّكُمْ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ وَلَيَقْذِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ فَقَالَ قَاتِلْ يَا
رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوَهْنُ قَالَ حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ

”Folk vil snart påkalde hinanden til at angribe jer, ligesom når spisende inviterer andre til at spise med.” En person spurgte: ”Er det fordi, at vi er få i antal på det tidspunkt?” Han (saaws) svarede: ”Nej, I vil være mangfoldige på det tidspunkt; men I vil være bærmø og affald, ligesom det der skylles ned af en strøm; Allah vil tage frygten for jer væk fra jeres fjenders bryst, og putte *al-wahn* i jeres hjerter.” En person spurgte: ”Og hvad er *al-wahn*?” Så svarede Allahs Sendebud (saaws): ”Kærlighed til livet, og hadet til døden.” [Sunan Abu Dawud, i kitab al-Malahim]

For blot 60 år siden, var Europa involveret i en brutal intern krig. Nu er de forenet under den Europæiske Union (EU) med en fælles valuta - noget, der var utænkeligt for nogle årtier siden. Hvis EU, med sin stærke nationalisme, forskellige sprog og særskilte normer, kan forenes, hvorfor kan den muslimske verden så ikke gøre det samme?

Er det virkelig en fantasi, at disse brutale diktatorer i den muslimske verden kan erstattes af en Khilafah Stat, når dette repræsenterer de muslimske massers ønske? Ingen af de muslimske ledere blev valgt af deres folk, bortset fra en eller to, som formår at opnå en ”overvældende valgsejr”! Mange tog magten gennem et kup, såsom Pakistans General Pervez Musharraf. Ligemeget hvor hårdt regimerne prøver at underkue islamiske politiske bevægelser og deres kultur, så kan de ikke stoppe en idé. Idéen om Shari’ah, og styret med Islam, er nu ved at blive rodfæstet blandt muslimerne, både blandt de almindelige personer og de indflydelsesrige. Den stiger langsomt op gennem officerklassen i de væbnede styrker, og det er da kun et spørgsmål om tid, før en eller flere senior hærofficerer i den muslimske verden beslutter sig for, at nu er det nok, og gør det rigtige - fjerner de aktuelle regimer, og erstatter dem med en retsindig vejledt khalifah, som vil implementere Qur’anen og Sunnah.

De indflydelsesrige personer, og dem indenfor de væbnede styrker i den muslimske verden, bør huske, at hvis de letter tilbagevendelsen af det islamiske styre, via en retmæssig udpegelse af en khalifah, så vil de modtage støtte fra hele den muslimske ummah, som vil stå til rådighed på enhver tænkelig måde.

Allahs Sendebud (saaws) sagde:

تَكُونُ النُّبُوَّةُ فِيكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ فَتَكُونُ مَا
شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ مَلَكًا عَاضًا فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا
شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ مَلَكًا جَبْرِيَّةً فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى
مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ ثُمَّ سَكَتَ

”Profetskabet vil eksistere iblandt Jer, sålænge Allah ønsker det skal eksistere, hvorefter det vil blive ophævet. Så vil der eksistere en Khilafah ifølge Profetskabets metode, som vil være der sålænge Allah ønsker, og så vil det blive ophævet. Så vil der være et bidende styre, sålænge Allah ønsker at det skal eksistere, og så vil det blive ophævet. Så vil der eksistere et undertrykkende styre sålænge Allah ønsker at det skal eksistere og så vil det blive ophævet. Så vil der (på ny) eksistere en Khilafah ifølge Profetskabets metode, og derefter var han (Profeten [saaws]) tavs.” [Musnad Ahmed, i kitab Musnad Awwal al-Kufiyeen]